

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Carşaf

SAYI: 9

22 ŞUBAT 1984

30 LİRA

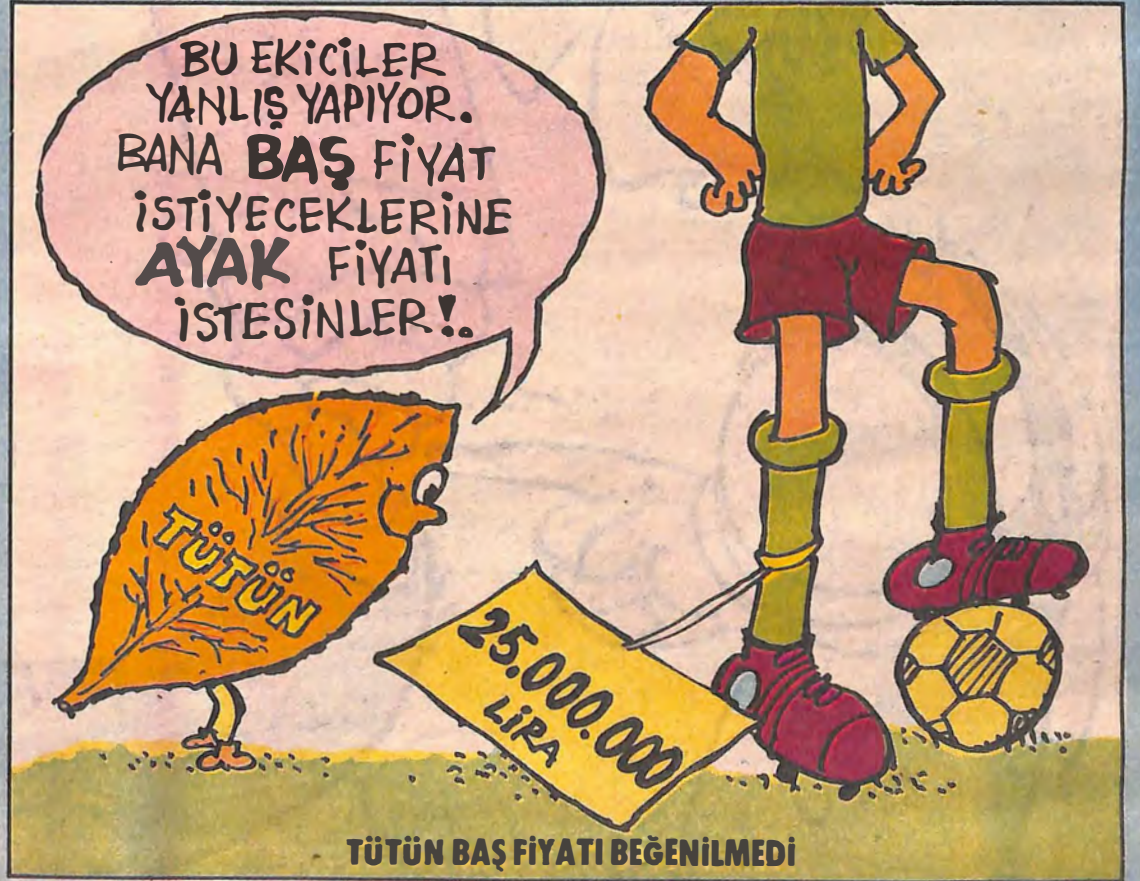
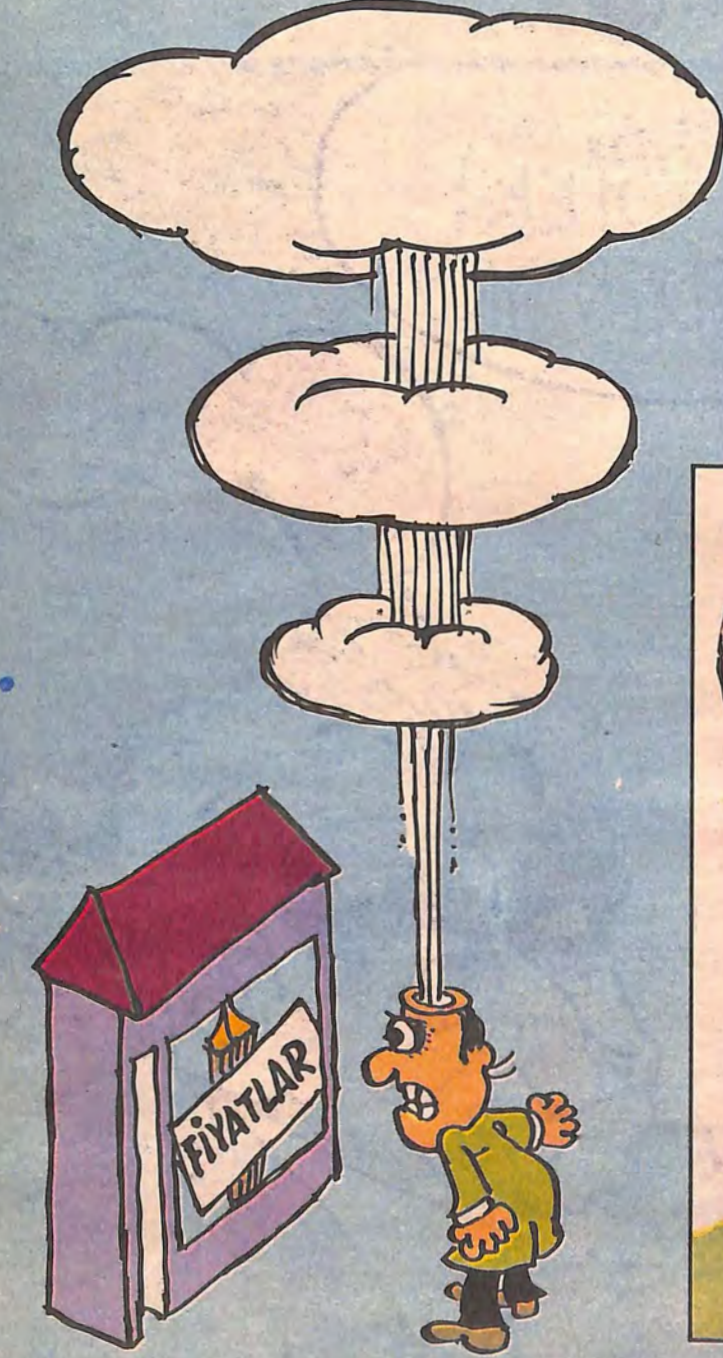

MAKARNAYA ZAM GELİYOR

Gördüm... Duydum... Çizdim!

NÜKLEER SANTRAL KURULACAK

Teorik Taci

METİN * TUNÇER

Sezar ,bu lafı neden etti?

Tarih

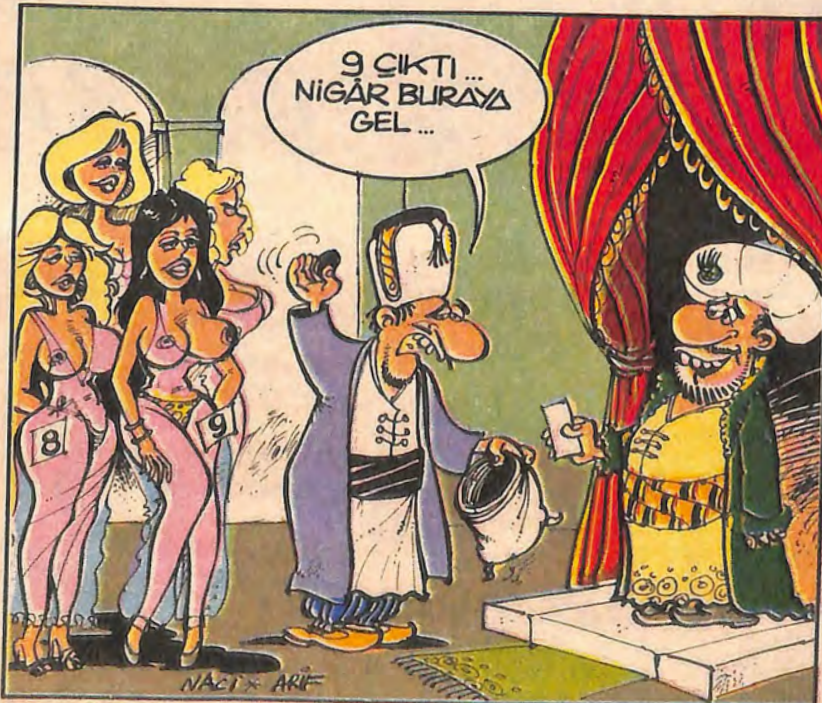
Türk meşhurları: TIRYAKİ HASAN PAŞA

Sağlık kontrolünden geçen Beşiktaş'a , doktorlar bol bol golyemesini önerdi

TAKIMDAKİ form-suzluğun yüksek basınçtan doğduğunu, bunun nedeninin de üst sıralardaki yerini korumada ısrar etmelerinin olduğunu söyleyen Prof. Dr. Rasim Sallagitsin, "Kalben Fenerbahçe'yi tuttuğum halde, Türk futbolunu kalındırmak amacıyla Beşiktaşlı kardeşlerimi, severek sağlık kontrolünden geçirdim" demiştir. "Şampiyonluk inadını sürdürmenin bir anlamı yok. Çocuklar, hava basıncının yıpratıcı etkisinde kalmışlar. İştahsızlık ve bitkinlik nedeniyle de eksik gıda almışlar. Şimdi gördüklerimiz protein ve vitamin noksanlığının tipik bir örneğidir. Puan cetvelinin diplerine doğru bakarak, tepede işimiz ne? Biraz da ovaya inelim derlerse ve de her maçta en az birkaç gol yerlerse, eski sağlıklarına kavuşacaklarına inanıyorum."

Milli kaleci Adem'i görevi çağırın Miliç ise şöyle konuşmuştur: "Tebe çocuklar elden gidiyara madem, ne güne duruyara Adem?"

Taş devrinde bir TV reklamı

Mahallelerarası röntgen ligi

Macit Akman'ın, TRT'nin 17. yılı nedeniyle yaptığı konuşmanın perde arkası

**Özal, sanayicilere
yeniden seslendi:**
"Villanızı,
fabrikanızı,
ofonuzu satın"

SERBEST ithalatın başlamasıyla sanayicileri güç günlerin beklediğini söyleyen Başbakan, "Hiç kimse kurtuluşunu devletten beklemesin" demiştir. "Yakında çürük işletmelerin çökeceğini, pek çoğunun iflas ederek bu piyasadan göçeceğini bilmek için kâhin olmaya gerek yok. İş işten geçmeden, bir kez daha sesleniyorum: Villa, fabrika, oto, toto, para edecek neyin varsa satın. Bunların bir kısmıyla borçlarınızı ödeyip, kalanını cebinize atın. Zira iflastan sonra bunları devletin satması çok zor oluyor. İşte banker malları... Yüzlerce milyon lira değer biçilen mallara kimse metelik vermiyor. E, biz hangi birini satalım değil mi ya? Dururken barajlar, köprüler, yollar, hükümet sizi nasıl kol-

**Haftalık gülmece
dergisi**

**YIL: 9 SAYI: 7
8 ŞUBAT 1984**

Hüriyet

Gazetecilik ve
Matbaacılık A.Ş. adına
sahibi:

EROL SİMAVİ

Genel Müdür:
CETİN EMEC

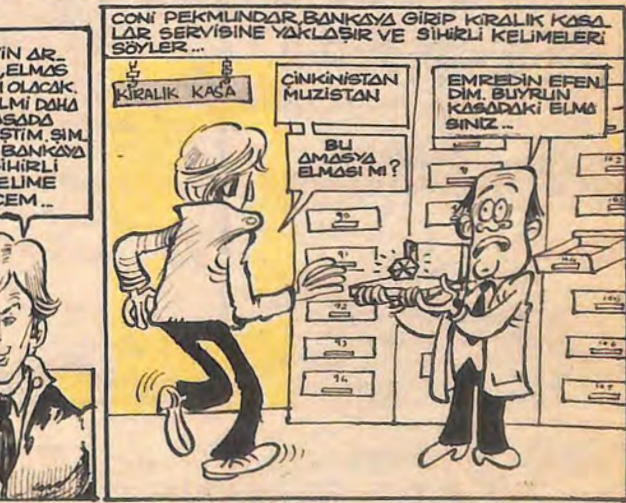
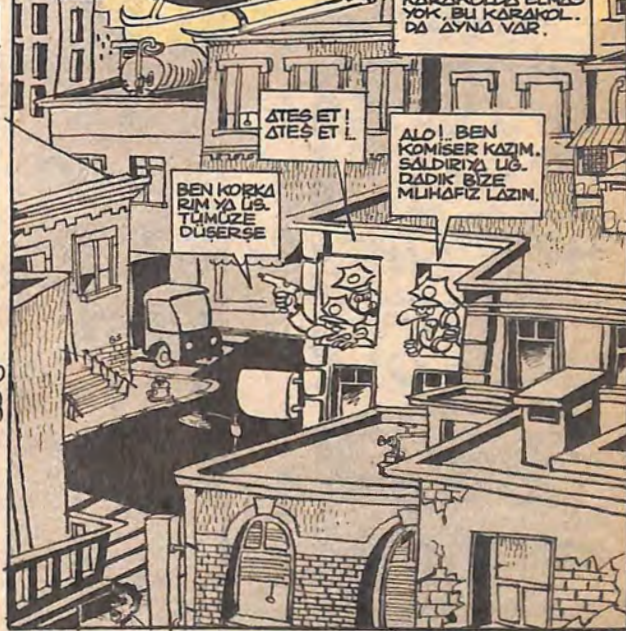
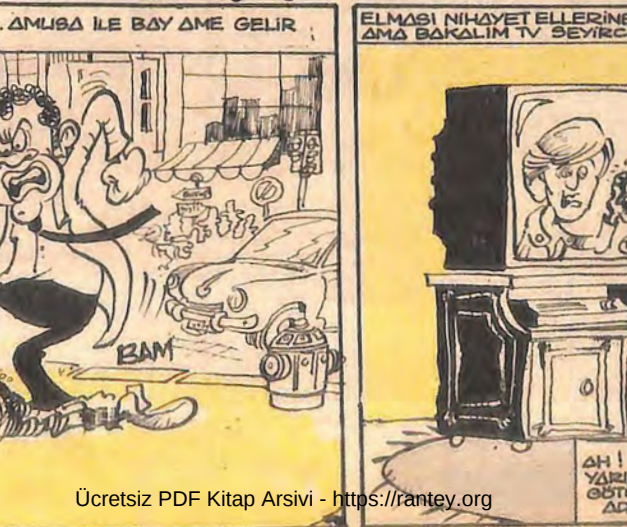
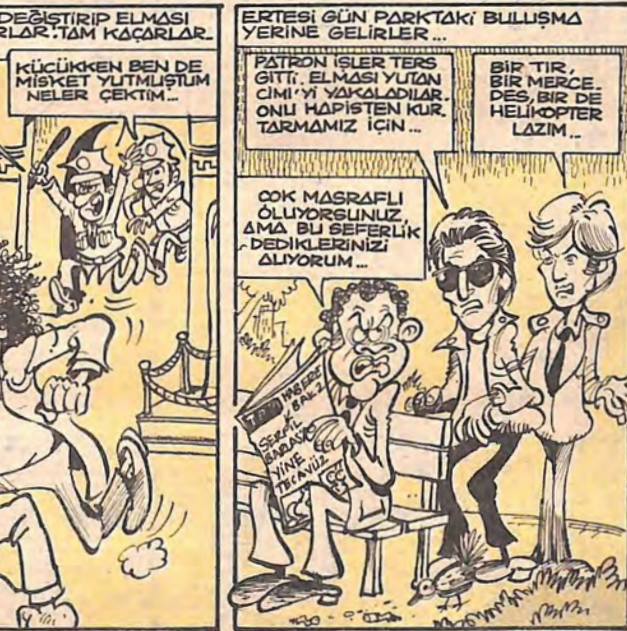
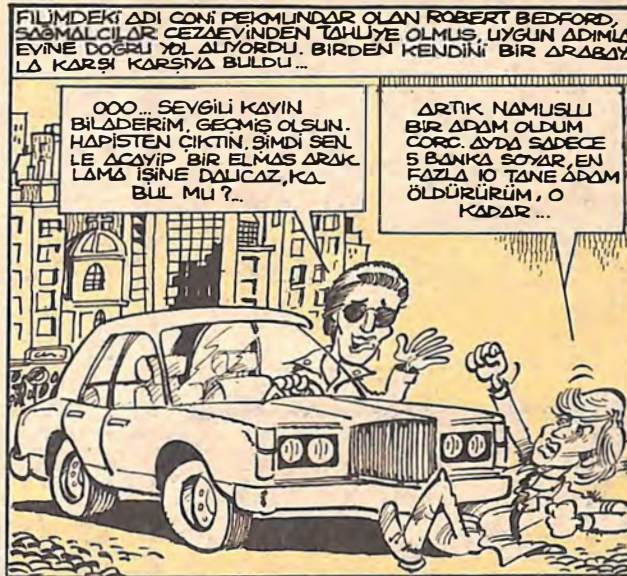
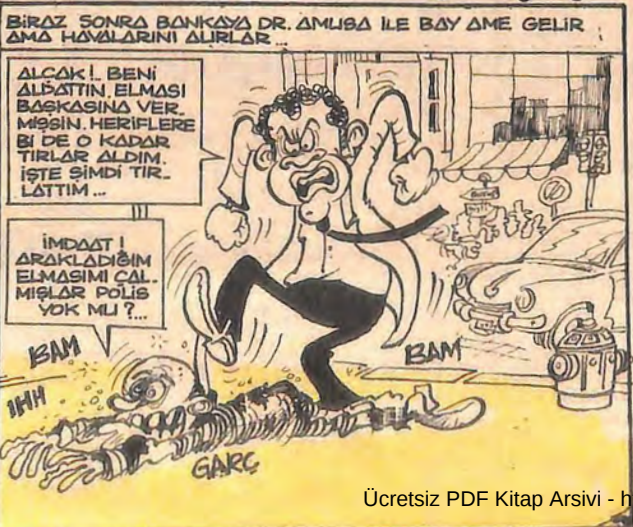
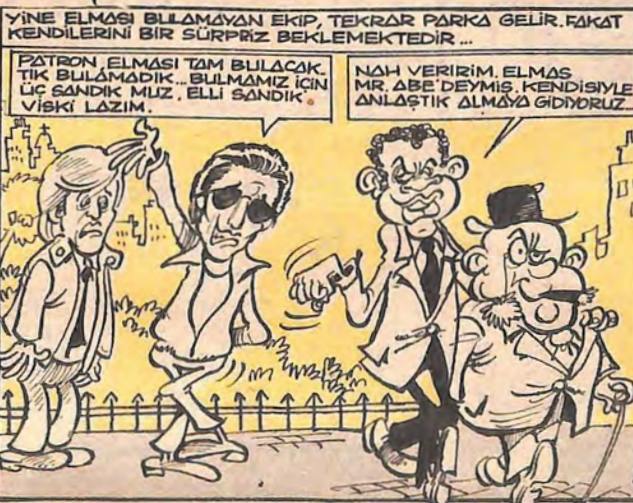
Yazı İşleri Müdürü:
ŞİNASI GÜMÜŞEL

Mizah Danışmanı:
SEMH BALCIOĞLU

Bastıldığı yer:
Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.

Adres:
Mollafenari Sokak. 30-32
Cağaloğlu-İSTANBUL

Telefon: 528 68 75

Sandal sefası

Ayının zoruna bak

Çarşaf'ın ödüllü karikatür oyunu

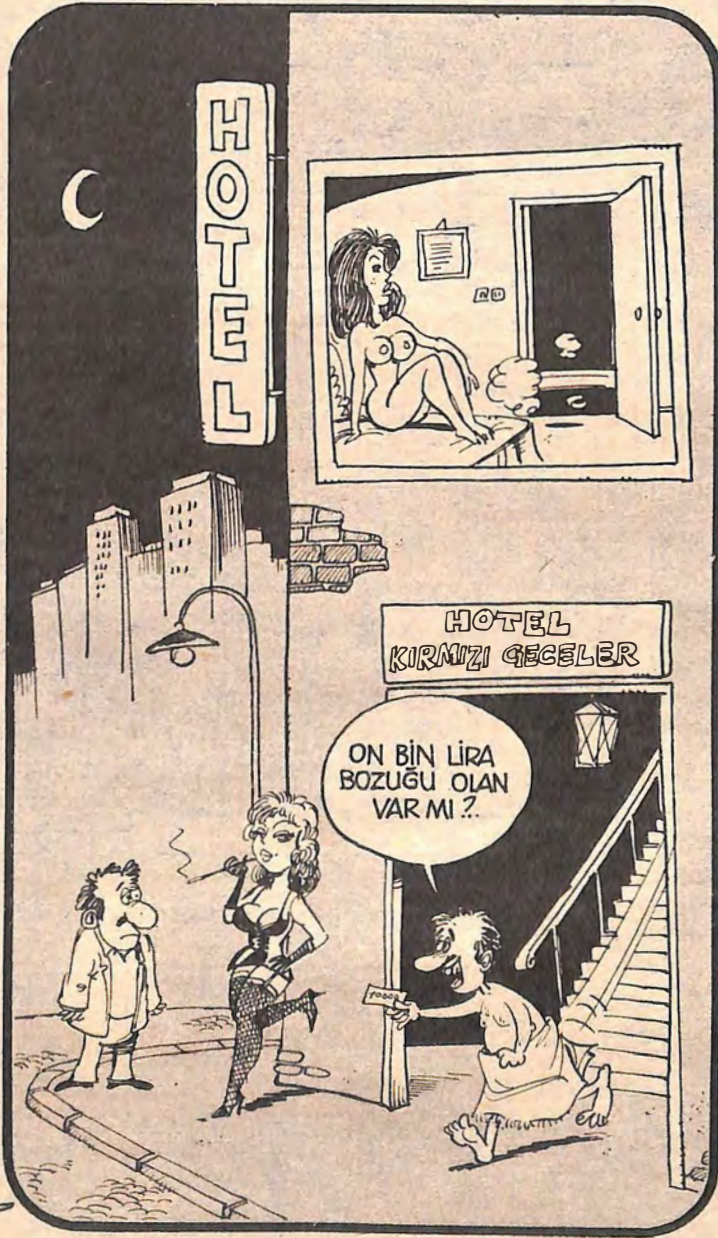
KILIFSIZ SORULARA KÜRÜKSÜZ CEVAPLAR

Bu hafta sizlere, "Kılıfsız Sorulara Tükürüksüz Cevaplar" adlı armağanlı oyunumuzun onbirincisini sunuyoruz. Aşağıdaki yayınladığımız karikatürde, sorulan saçma bir soruya, ayrı ayrı saçma cevaplar verilmiştir... Yapacağınız iş, boş bırakılan balonu karikatüre uygun saçma bir cevapla doldurarak bize yollamak olacaktır.

"Kılıfsız Sorulara Tükürüksüz Cevaplar" oyununa katılacak Çarşaf okuyucularından balonu en saçma sözlerle dolduran iki kişi birer yıllık süreyle Çarşaf aboneliği kazanacak ve cevapları: adları, adresleriyle birlikte, 3 hafta sonra dergimizde yayınlanacaktır.

ADRESİMİZ:

"Kılıfsız Sorulara Tükürüksüz Cevaplar Oyunu-11
Mollafenari Sokak 30-32
Cağaloğlu/İSTANBUL

Hafızalı kasa ithal ediliyor

Form meselesi

Hayır! Beni karşıki dişçi gönderdi.

Hayır! Ortadireğin gücünü ölçüyorum.

Bunu siz doldurun

8."Tükürüksüz Cevap" oyununda bir yıllık abone kazanan okuyucularımız belli oldu

Hayır! Sen gelene kadar egzersiz yapıyordum.

Hayır! Sana boynuz yakışacak mı, onu öğrenmeye çalışıyordum.

N. Kemal BALTACI
Atatürk Caddesi, Altın
Apt. A Blok No: 2/4
ADANA

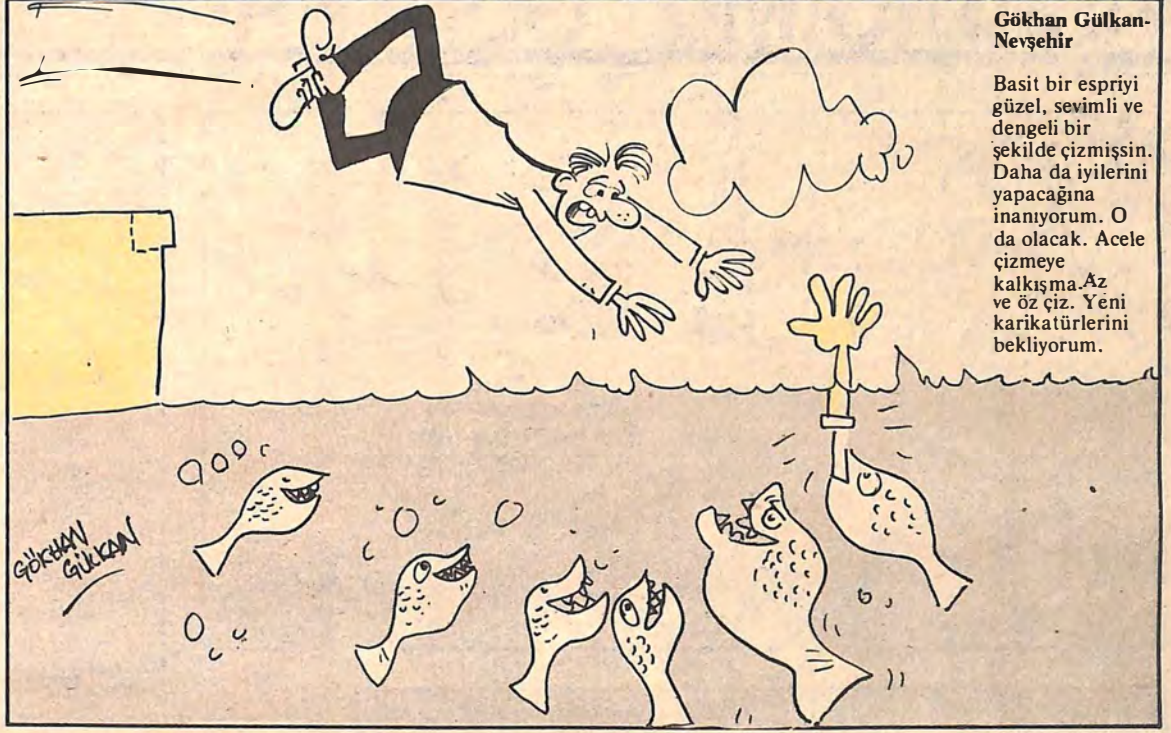
Yıldız GÜL
Uzunköprü sonu
Kamp Yolu No: 44
Siliivri-İSTANBUL

YAŞADIĞIMIZ GÜNLER

Karikatür Okulu

Ahmet Toprakoglu-İstanbul.
Çok kısa sürede büyük yol aldın. Desenin ve çizgin inanılmaz şekilde gelişti. Bu karikatürünü de kutlarım. Bundan sonra senden usta işi karikatürler bekliyorum.

Gökhan Gülkan-Nevşehir

Basit bir espriyi güzel, sevimli ve dengeli bir şekilde çizmişsin. Daha da iyilerini yapacağına inanıyorum. O da olacak. Acele çizmeye kalkışma. Az ve öz çiz. Yeni karikatürlerini bekliyorum.

O KADAR MADEN MÜHENDİSİ OLDUK... KÖMÜRÜ ANCAK KÖMÜRLÜKTEN ÇIKARABİLİYORUZ. KOMŞU BEY...

Zeynep Esen-İstanbul

Eprin iyi. Çizgin çok rahat. Siyahı en iyi şekilde ve en iyi yerde kullanmışsın. Komşunun hayreti, mühendisin ifadesi başarılı.

Süreyya Kocamaz-İstanbul

Sen de, diğer arkadaşların gibi iyi bir gelişme içindesin. Bu karikatüründe belirgin bir biçimde görülüyor. Hataların var tabii. Şimdilik onların bir tanesini söyleyeceğim. O da ufak yere dört tane bulut çizmişsin. Biraz fazla değil mi?..

Turgut Yılmaz-İstanbul

Çok güncel bir konuyu güzel ve en tutucu yönünden ele almışsın. Espirin, çizgin ve kompozisyonun başarılı. Aynı cesaretle devam etmeni istiyorum. Kutlarım seni.

KOMEDI MAHKEMESİNDE KATİL ERMENİ TERÖRİSTLERE GÜLÜNÇ BİR CEZA VERİLDİ ..

YEDIĞİM DAYAĞIN FATURASINI ÖDEMEDEN NEREYE GİDİYORSUN LAN ?..

Muhittin Satır-İstanbul

Eprilerin hep iyi ve komik yönü fazla. Ben yine çizgi diyeceğim. Fazla çizgiler var. Yerdeki taramalar. Onların da kısa sürede giderilmesi lazım. Sabrını ve karikatür tutkunu kutlarım.

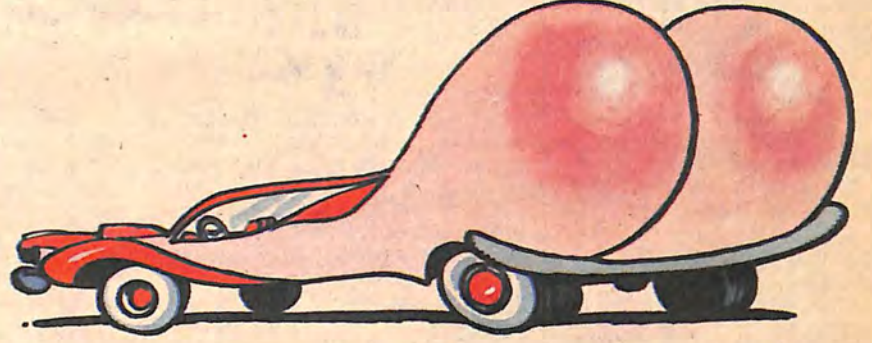
MACİT YAKMAN'ın otosu

TRT'nin, 1981 yılında piyasaya sürdüğü bu model, bahçıvan makası, çakmaklı ve fermuarlıdır. Kaloriferler çalışmasa da arabada bulunan özel bir aygıtta film yakılarak ısı sağlanabilir.

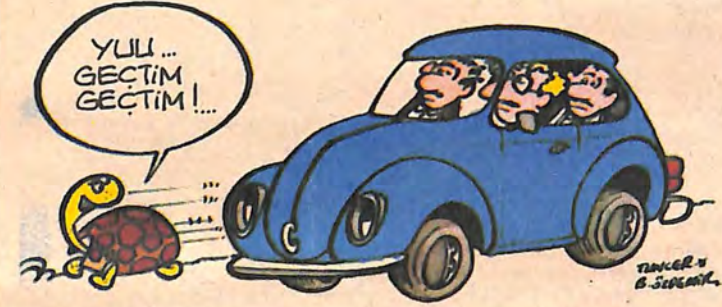
BÜLENT ERSOY'un otosu

POPO 131 marka bu oto, 4-5 kişiyi rahatlıkla taşır. Motoru çok büyük ve güçlüdür. Nedense bu arabaya arkadan çarpma oranı yüksektir. Bir özelliği de kornasının her makamda çalışmasıdır. Montaj hatasından dolayı yurt içinde trafiğe çıkması yasaklanmıştır.

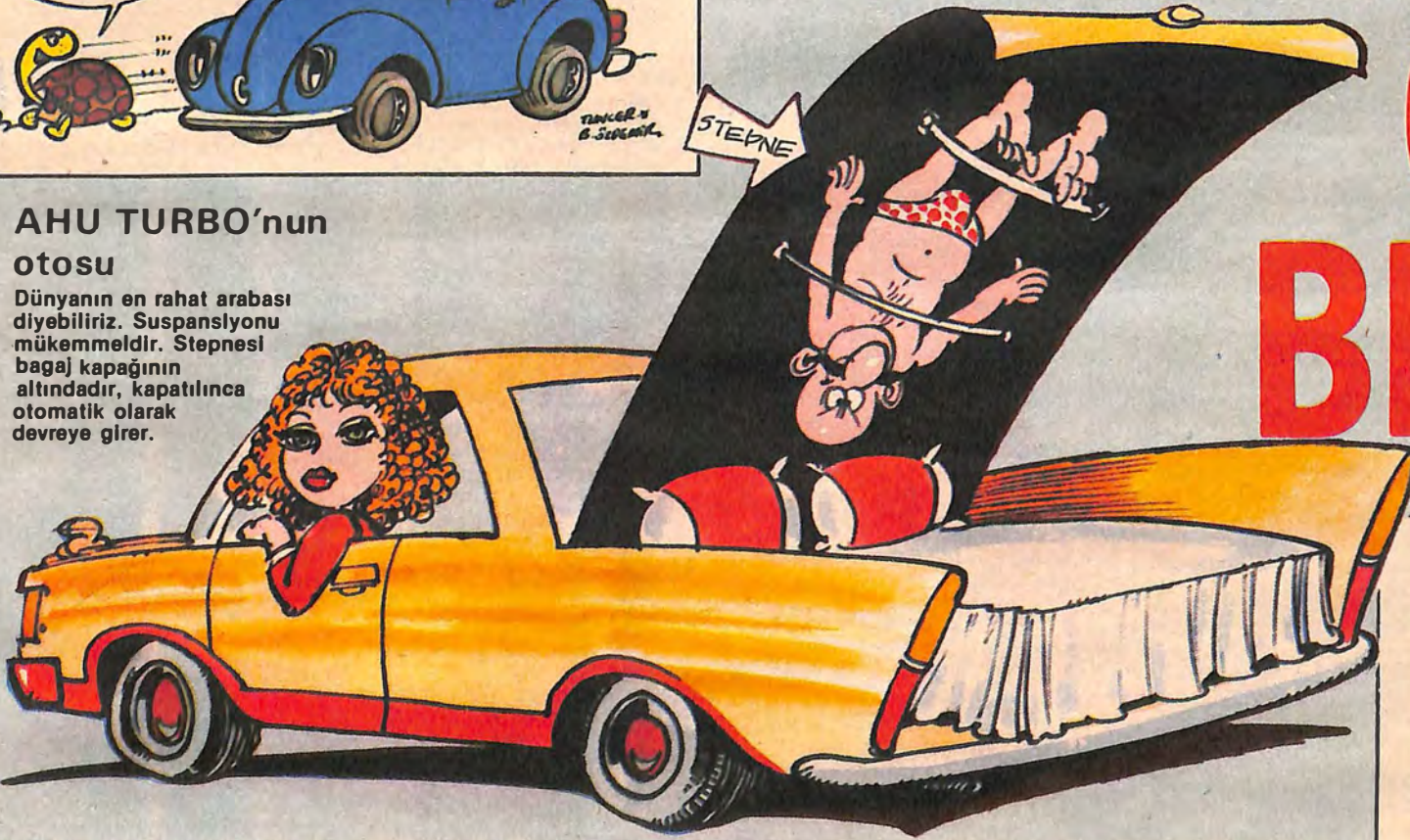
YÜKSEK HAKEM KURULU'nun otosu

Birkaç yıldır işçi trafiğinin içinde olmasına rağmen hâlâ sıfır kilometrededir. (Nasıl beceriyorlarsa...) Daha bir karış bile yol almamıştır. Yalnızca işadamlarının rağbet ettiği bu oto, binlerce işçi gücündedir.

AHU TURBO'nun otosu

Dünyanın en rahat arabası diyebiliriz. Suspansiyonu mükemmeldir. Stepnesi bagaj kapağının altındadır, kapatılınca otomatik olarak devreye girer.

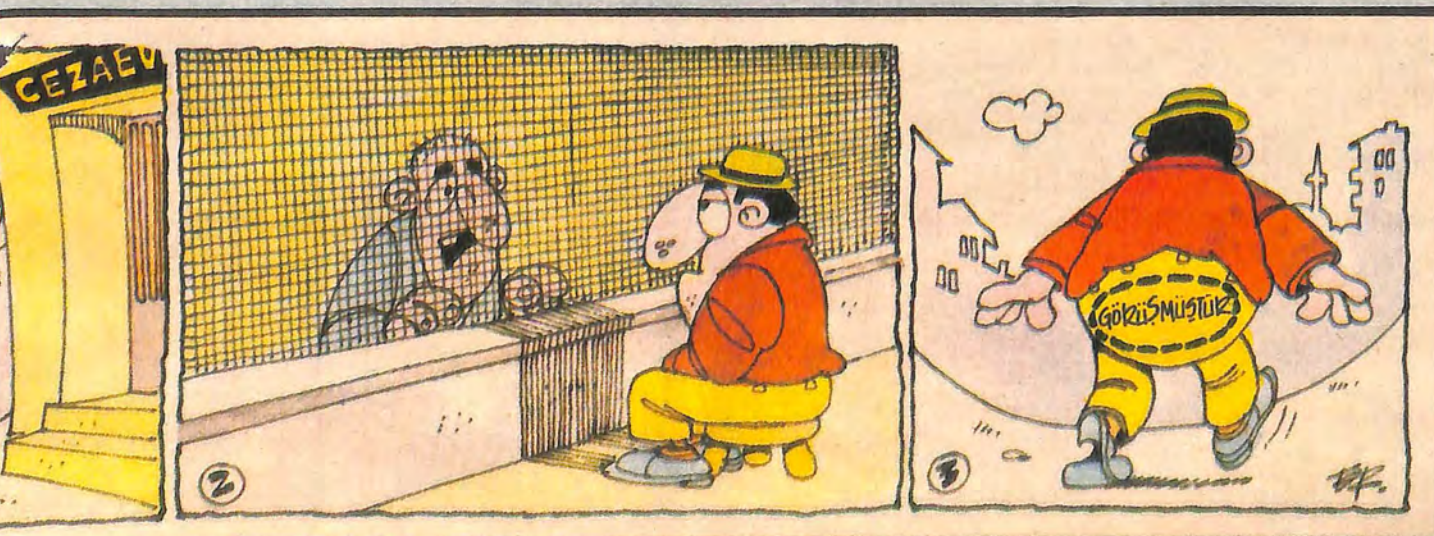

OTOLARDAN OTO BEĞEN

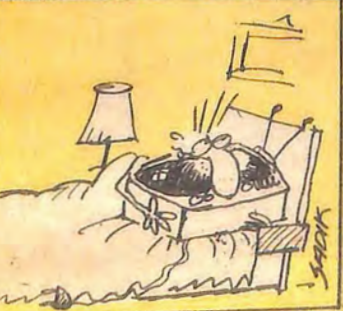

ORTADİREK'in otosu

6 Kasım 1983'te Özal tarafından piyasaya sürülen bu oto, aşırı enflasyon ve zam bindirme gibi kötü kullanım yüzünden hurdaya çıkmıştır. Yine de, tehlikeden, maceradan, zam ve geçim sıkıntısından hoşlananlar bu arabayı kullanabilirler. (Vebalı günahı kendi boyunlarına.)

Büyük tercih

Vedat Saygel'den

BİR ÖYKÜ

YANINA sokulan vatandaşa karşın bir yandan kahvesini hüpürdetirken, bir yandan hemşehrisiyle çene çalan odacı Durmuş'un vurdum duymazlığı, kayıt memuru Hasan beyin kanını tepesine sıçratmıştı. "Namussuzun pozuna bak!" diye geçirdi içinden. "Odacı değil, genel müdür sanki!"

O kızgınlıkla önündeki evrak yığınının yerini değiştirdi, sırasını değiştirdi, hızını alamayıp iskemlesini değiştirdi.

-Ah ulan, ah... Bir günlük yetki verseler...

Bilirdi neler yapacağını. Vatandaşın inim inilen, resmi daireleri nasıl düzene sokacağını. Candan çalışanların, başının üstünde yeri vardı. Kaytarıcıları ise, kulağından tuttuğu gibi, dışarı atardı! "Devlet sana bu parayı neden veriyor arkadaş?" derdi. "Senden medet uman insanlara güçlük çıkarasın diye mi? O insanlar ki, boğazlarından kısıp ödedikleri vergilerle devleti ayakta tutuyor. Vergisini zamanında ödemesen, sen maaşını nasıl alırsın?"

Öfkesini yatıştırmak için, günlük gazeteleri okudu, olmadı. Toto doldurdu, olmadı. Aklını odacıdan, gözlerini çaresizlik içinde bekleyen vatandaştan ayıramıyordu. Adamcağız bir de örkek, bir de yığıldı ki... Hiç olmazsa, kayıt memurunun kendinden yana olduğunu bilse sertleşir, hakkını aramaya kalkışırdı belki.

Kahvesini hüpürdetmekte olan odacı Durmuş'un karşısında bir yutkunduk, iki yutkunduk, sonra tüm cesaretini toplayarak sordu:

-Bu evrakı kime vermem gerekiyor?

Adamcağıza ters ters bakan odacı, hemşehrisiyle konuşmayı daha uygun buldu. Odacı olmakla insanlıktan çıkmıştı ya... Bulundukları yer, bir resmi daire, kendi de diğerleri gibi bir devlet memuruydu. Bir memur içinse, vatandaşlar arasında ayrıcalık gütmek yoktu. Kim önce gelirse, sırayı o kapardı. İlk gelen hemşehrisi olduğuna göre, onundu sıra.

Kahveyi bitirip, memleketliğini merdiven başına kadar uğurladıktan sonra, başında nöbet tutan yurttaş döndü:

-Şincik de bakak...

Adam, elindeki evrakı uzattı: -Kime vermem gerekiyor acaba?

Odacı kulağını kaşıdı, burnunu kaşıdı, sigarasını yakıp derin derin düşündükten sonra:

-Aha oraya vercen, dedi. Kayıttaki Hasan beye...

"Hele şükür" diye geçirdi içinden Hasan bey. "Gönü oldu da, vatandaş beklemekten kurtuldu."

Öfkesi hâlâ yatışmamıştı. Adamcağızın burnuna dayadığı evrakı bakmadan, ne yapması gerektiğini düşündü bir süre.

Adamdan Hesap Soranlar

Bugüne bugün, dairenin en kıdemli elemanlarından biriydi. Şimdi uzatılan belgeleri, vatandaşın elinden kapıp, hemen deftere işlese, odacı Durmuş'tan daha değersiz bir duruma düşecekti. Ağırda olsa, vatandaş haklı olarak kendisi için kimbilir neler düşünecekti?

Yooo, kim ne derse desin, bir odacının seviyesine inemezdi! Durmuş'la arasında bir mevkii, farkı, bir kaytarma farkı olmalıydı. Bu olmadı mı, yetkiliyle, yetkisizi ayırmada vatandaş güçlük çekmişti.

Elinde olmayan nedenlerle kendine bir kahve söyledi. Bir sigara yaktı. Bir süre arkadaşlarıyla şakalaştı.

Öfkeli bakışlarını kayıt memurundan ayıramayan servis şefi, şıktığı dışlarının arasından, "Ulan, seni memur diye başımıza saranın..." sözleriyle başlayan okkallı bir köfür savurdu. "Devlet sana bu parayı, millete hizmet etmen için mi, eziyet çektiğin için mi veriyor? Şeytan diyor ki..."

Şeytan ne derse desin, sinirlenmekten başka bir şey gelmezdi elinden. Sinirlendi, sinirlendi, sinirlendi! Kayıt memuruyla işini bitiren yurttaş, kendi masasına geldiğinde, hâlâ sinirini yatıştırmaya çalışıyordu. Boynu bükük müracaatçının şaşkın bakışları arasında, önündeki kâğıda akşam eve dönerken alacaklarının listesini çıkardı, öfkesi yatışmadı. Gemi resmi çizdi, çiçek yaptı, gözlük camlarını sildi, saatine baktı... İmza için elindeki kâğıtları uzatıp duran müracaatçıya:

-Dur be adam! diye bağırdı sonunda. Patlamadın ya...

"İşte böyledir bu millet" diye homurdandı içinden. "Biz, onun işinin görülmemesinin azabını duyuyoruz, o tutmuş bizi sıkıboğaz ediyor!"

Sıradan bir memur değil, yüreği yurttaşla hizmet aşkıyla tutuşan, sorumlu bir servis şefi olduğunu, davranışlarıyla anlatmalıydı bu adama.

Zile bastı, gelen odacıya okkallı bir kahve getirmesini söyledikten sonra, tepesinde bekleyen yurttaşın elindeki kâğıtları aldı. Ardından da telefonu açıp, çoktandır yüzünü görmediği bir dostuyla söhbete daldı.

Şefin imzasını koparan yurttaş, müdür yardımcısının masasına sokulduğunda:

-Saat tuttum gördünüz ya, bir imza tam onbeş dakikada atılabildi, diyordu müdür yardımcısı yanında oturan ziyaretçilerine.

Sonra, elindeki kâğıtlarla karşısına dikilen vatandaş göstererek, devam etti:

-Sadece şu adamcağız, bir dakikalık işini, bir günde tamamlayamazsa, devlet dairelerinden nasıl şikâyetçi olmaz?

Yanıdakilerin yanıtını bek-

lerken, elini uzatıp, yorgun yüzüne mutlu bir aydınlık yayılan adamın evrakını aldı.

-Haklı değil miyim? Bunca görevliye devlet niçin para veriyor? Vatandaş sıkıntıdan kıvrılırken, demirbaş telefonla başkalarıyla yarenliğe dalsın diye mi?

-Haklısın, dedi yanındakiler. Evrakı bir göz atıp, arkadaşlarına sordu:

-Birer kahve içer miydiniz?

-Yok, sağol... Başka bir gelişimizde...

-Buraya kadar gelip de, bir şey içirmeden bırakmam. Ayrıntı getirteyim isterseniz.

Konuklarının yanıtını beklemeden bastı zile:

-Oğlum, bize köpüklü tarafından dört ayrıntı getir bakalım...

Yeniden evirip çevirdi elindeki kâğıtları. Vatandaş bekletmeye gönü razi olmuyordu. Ama, bir şefle bir müdür yardımcısının arasında bir rahatlık, bir umursamazlık farkı olmalıydı. Servis şefinin on beş dakikada attığı bir imzayı, müdür yardımcısı yarım saatte atmalıydı ki, bulunduğu makama duyulan saygı sarsılmasın. Aksi halde, tefe koyardı adamı bu memur milleti. Yurttaş canından bezdirmenin suçu, kendinin değil ki... Şef elini çabuk tutup imzayı atsaydı, kendi masasında çok çok beş dakikacık beklerdi vatandaş.

Konuklarıyla ayrıntılarını içtiller, masanın üstündeki bir imza bekleyen evrakı kenara çekerek, çocukluk anılarına geçtiler.

Adamcağız, müdüre ayrılan camlı bölmeye girdiğinde, sinirinden tırnaklarını kemiriyordu müdür. Odacısından, müdür yardımcısına kadar, tüm sorumluların, vatandaşla çıkardığı

güçlüğü görmüştü. Kaytarıcığa tahammülü yoktu. Ama, haklı insanların pısrıklıklarına da tahammülü yoktu. Vatandaş susmalıydı. Yasaların kendinden yana olduğunu bilinciyle hakkını aramalıydı. Suç, yalnızca kendi arkadaşlarında olsa, yapacağını bilirdi. Fakat suç, ortaklaşaydı. Şu karşısında, esas duruşta bekleyen adam da, suç ortaklarından biriydi işte! Çalışma saati içinde görevlilerin oyalanmalarına göz yummuş, devletin zararına neden olmuştu.

Sinirden titreyen elleriyle uzatılan kâğıtları aldı. İşine yurekten bağlı her insan gibi, masasını düzenledi, çekmececeğini yerleştirdi, ceplerinde bir şeyler aradı, bulamayınca vatandaşta:

-Silginiz var mı? diye sordu. Adamcağız umutla davrandı ceplerine. Bulduğu leblebi büyükluğündeki bir silgi parçasını uzattı müdüre. Kimbilir, belki muamelede gözüne illen bir yanlığı düzeltenekti müdür.

Silgiyi aldı, dirseklerinin altındaki gazetenin bulmacasındaki yanlığı sildi, yerine başka bir harf ekledi. Sonra telefonu açıp:

-Doğrusunu buldum tatlı kızım, dedi. Soldan sağa dokuz, "Cilalı" değil, "Cibali" olacak.

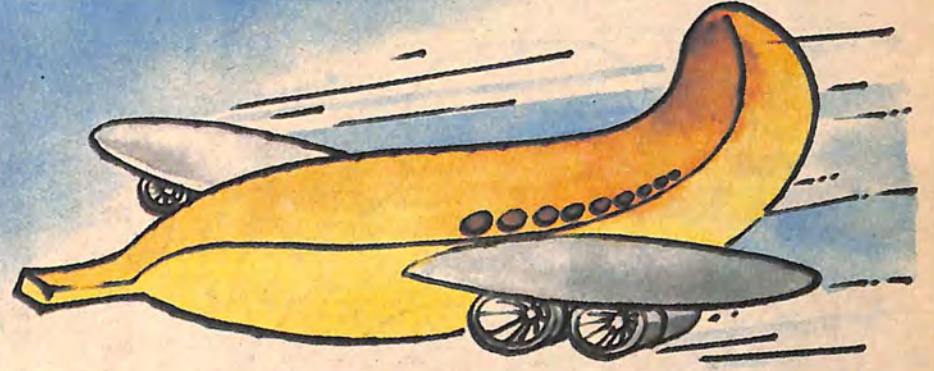
Telefonu kapattı, saatine baktı, şapkasını alıp çıktı.

Müdürün ardından içeri giren odacı:

-Sen daha ne bekliyon gardeş, dedi. Aha mesai bitti. Sen şincik git, yarın zabahtan gel.

ODACI KÂMİL EFENDİ
VATANDAŞI YARIM SAAT
BEKLETİRSE BENİM EVRAK ME-
MURU HASAN BEY OLARAK NE
KADAR BEKLETMEM DOĞRU
OLUR ?
A - 75 DAKİKA...
B - 90 DAKİKA...
C - 120 DAKİKA...

ÖZAL YURTDIŞI GEZİSİNDEN DÖNDÜ !

SORU: Bu nedir ?

Cevap: 25 mart'ta yapılmaması istenen Yere seçim sandığı.

Soru: Bu nasıl bir ay'dır ?

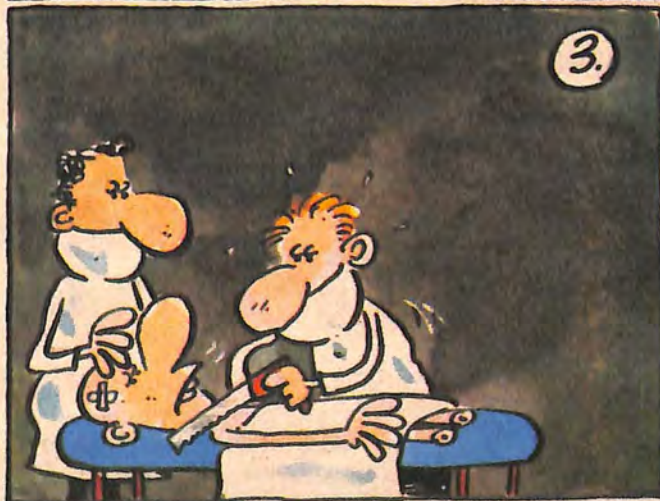
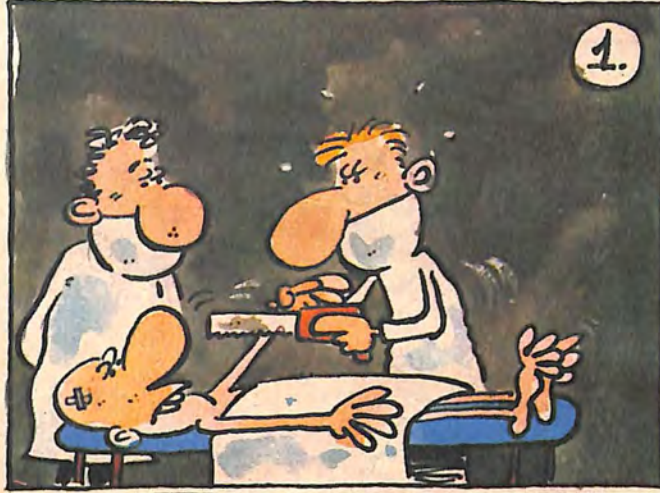

Cevap: ÇIKITAY !

SONBİHAİR DEVAM EDİYOR. KIŞ HALA GELMEDİ !

ÇARŞAFAŞA HASTANESİ

Muhtardan fakir ilmühaberi alan işadamları, toplu sözleşme masasına oturmayacak

1984 yılı ücret tavanının serbest bırakılmasına karşı olmadıklarını belirten işadamları, ancak bazı işletmelerin batmasını, bazı patronların da canlarını işiçre'ye falan atmasını önlemek için, yeni bir tasarı üstünde çalışmaya başlamışlardır.

Hazırlanan taslağa göre, toplu sözleşme görüşmelerinden önce, işletmelerin parasal gücü, işyeri sahiplerine sorulacak; onların ifadelerine dayanılarak ücretlere zam ya da ücretlerden indirim yapma kararı verilecek. Muhtardan fakir ilmühaberi getiren işadamları, toplu sözleşme masasına oturmayacak, sendikalar tarafından horlanmayacak. Çalışanlar gönüllü olarak fitre, zekât ve kurban derilerini ekmeğini yedikleri müesseseye verecek.

Orta halli ve zengin işyerlerinin de, ücret zammı yerine maaş zarflarına temizleme tozu ve araba, televizyon kuponu koymasının daha yerinde olacağını savunan tasarı, önümüzdeki günlerde ilgililere sunulacaktır.

Bir ziyaret gününün ardından

Kış Sporları Olimpiyadı

● Suçlu mu, güçlü mü?

TV Okulu , yayına başladı

Hamsipartisi

Tam, "Ortadireğin bayrağı: HAMSİ" başlığını atmaya hazırlanırken, birden gazetelere gözüm ilişti. Sosyete haberleri arasında, sıra sıra hamsi partileri... Önce bir garibime gitti, ama aklıma ünlü kuru fasulya partileri geldi: Kuru fasulyayı 400 liraya çıkaran... Aklıma mantı partileri geldi... Şimdi de hamsi partileri... İşte bunlardan birindeyiz. Türkiye Moda Krallığının Hamsi Partisi...

Bir yanda hamsiler kıvrıla kıvrıla kızarken, bir yanda da Ayla Algan kıvrana kıvrana göbek atıyor... Pardon, göbek-şov yapıyor... Hamsilerle birlikte... Sosyete, bizim hamsiye de el koyuyor...

Okulda, Sait Falk Abasıyanık, sınıf arkadaşımı. Denize uzak bir yerde doğduğu halde, balık delisiydi oğlan... Ama yazılarındaki istavritlerden, izmaritlerden, sinaritlerden çok, hamsiyi severdi. Köprü altına inip, Eşref Şefik'in, karanlık sular karşısında açtığı, balık lokantasında hamsi yedik... Bir gün Babıali'de, yanımıza pıllım pıllım bir genç turist sokuldu. İngilizce, Fransızca, Almanca olarak karnının aç olduğundan söz etti. Türkiye'ye gelen ilk hippy'lerden... Acıdık. Bizimle beraber Eşref Şefik'in lokantasına götürdük. Hamsiler geldi... Dumanları tüte tüte... Biz

Hamsipalas...

daha, balıkları ortalarından, çatala ikiye yarıp yemeğe hazırlanırken, ne görelim? Çocuk silip süpürmüş tabağını... Kılçık dahi mafiş! Hepsini yutmuş... "Bu ne balık be!" gibilerden kafasını sallıyor...

Çaresiz, bir porsiyon daha ısmarladık... İkinci porsiyon arkadaşına iki dakika dayanabildi... Ve bir porsiyon daha isteyip istemediğini, yarım ağızla sorduk. "Tabii... Tabii..." dedi. Üçüncü porsiyonun gelmesiyle kaybolması bir oldu... Bıraksak, adam kimbilir daha kaç porsiyon hamsi yiyecek. Sait fısıldadı:

- "Yanında kaç para var?"

Çocuğu, koltuklarına girerek yarı zorla lokantadan çıkarırken o hâlâ:

- "Ne balık beeee!..." diyor-du.

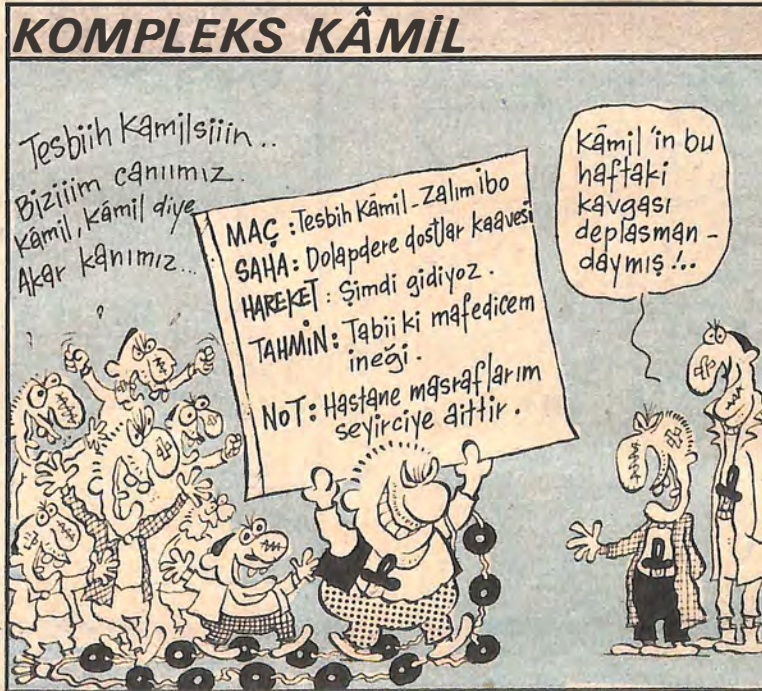
Sait Faik de bana çok iyi bir iş teklif ediyordu:

- "Gel seninle... KINALI'da bir Hamsi Oteli açalım... HAMSİ PALAS... 5 yılda milyoner oluruz be..."

Muhakkak... Sait Faik değil... Ne demiş büyük turizmci-ler?... Güzel kadınlar kadar güzel balıklar da turist çeker!... İşte denizlerin afeti... Denizlerin Ahu Tuğba'sı, Seyyal Tamer'i, Nazan Şoray'ı... Cilveli hamsi!

Galeri Metin

Metin Üstündağ

"Evime döniim mi baba?"

Ben karnesinde dokuz zayıfı olan biricik oğlun Cafer. Bildiğin gibi, kar-neyle birlikte evden kaç-tım. Kaçtım ama, anıyı, bizim evde hiç bi kıpırtı yok. N'oluyo baba? Beni merak etmiyor musunuz? Kardeşlerim, hasretimden yataklara düşmediler mi? Annem üzüntüden per-perişan olmadı mı? N'olu-yoruz ya? Tufaya mı gel-dik?

Hem bırak pintiliği be baba... Sanki senin kar-nende hiç zayıf olmadı mı? Hadi hadi, yeme bizi. Affet işte, bi eşşekliktir oldu. Eğer beni affettiys-en, Bacanak Biraanesi' ne takıl, tam köşedeyim.

Hem üç günlük fani dün-yada birbirimizi kırmanın ne alemi var? Diil mi ama. Hiçk.

**Biricik Oğlun
CAFER AFFETBUSEFER**

● DAHA ÖNCE MÜEBBET HAPİS GİYEN
RASİMİN İKİ AYI KALDI ...

* Yanda iki ayı görülüyö...

Foto:
Zot
Mangonoti

ISTER GÜL ISTER SIRIT

ADAM avukatına gidip, karısından boşanmak istediğini söyledi.

Avukat, adamı dinledik-ten sonra:

-İyi, ama neden boşana-cağını hâlâ söylemedin? de-di.

Adam hiddetle çıktı: -Neden olacak? Evliyim de ondan...

İKİ sekreter aynı yazı-hanede çalışan yakı-sıklı satış memurundan bah-sediyorlardı. Bir tanesi:

-Çok güzel giyinir, dedi. Diğeri bilgiç bir tavırla tasdik ve ilave etti.

-Ve de çok çabuk.

BİR gazeteci, küçük bir şehrin belediye başka-nına bazı sorular soruyordu: -Son yıllarda şehrin nüfu-sunda önemli değişiklikler oldu mu?

-Hayır. Tamamen aynı kaldı.

-Anlamadım.Olur mu hiç? Sizde hiç ölen, doğan yok mu?

-Elbette doğum var. Yal-nız her yeni bir doğumda, bir delikanlı şehri terkedip gider de, nüfus onun için aynı ka-lıyor.

AFRİKA'da oturan bir Alman'ın yanında ça-lışan zenci usak, efendisin-den izin istedi.

-Bana izin verecek, karım doğuracak çocuk.

Efendisi izin verdi. Zenci on gün sonra geri geldiği za-man efendisi sordu:

-Karın oğlan mı kız mı doğurdu?

Zenci ağzı kulaklarına va-rarak güldü ve şu cevabı verdi:

-Bu belli olacak, dokuz ay sonra!...

BALAYI, bir erkeğin, yeni patronunun em-rinde çalışmaya başlamadan yaptığı tatildir.

YEDİ erkek çocuğu olan bir köylünün altı çocu-ğu da arka arkaya askere gi-tmiş ve hiç biri de o zamanın bitip tükenmeyen harplerin-den geri dönmemişti. Niha-yet ihtiyar köylünün son çö-çuğu da askere alınmış. Köylü de padişaha şu telg-rafi çekmiş:

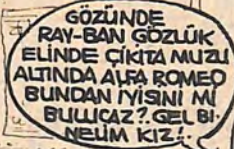
"Padişahım, gayri bana güvenip harp açma. Çünkü ben de artık evlat tükendi. İhtiyarladığım için de başka evlat yetiştirmek işi de tü-kendi!..."

SAYIN SEYİRCİLER ŞİMDİ GÖREVLİ
BİR DOKTOR ARKADASIMIZI BU ALKOLİKLERDEN BİRİNİN MASASINA OTURTUYORUZ. BAKALIM ONU İÇKİDEN VAZGEÇİREBİLECEK Mİ?...
BASK DOĞDU

ABİCİM KARI TERK
ETTİ, İSTEN KOVULDUM,
ÇOLUK ÇOCUK ORTADA
HİCK... BEN İCİMİM
DE KİM İCSİN
HÜNGÜR ...

ANLATMA YÜREĞİM
PARÇALANIYO
HÜNGÜR...BANA
DA GÜNDE 500
HASTA GELİYOR
SEN SÖYLE BİR
KİSİ BAS EDEBİLİR Mİ? BAS HE
KİM HİC İLGİLENMİYÖ DOLUR
BANA DA

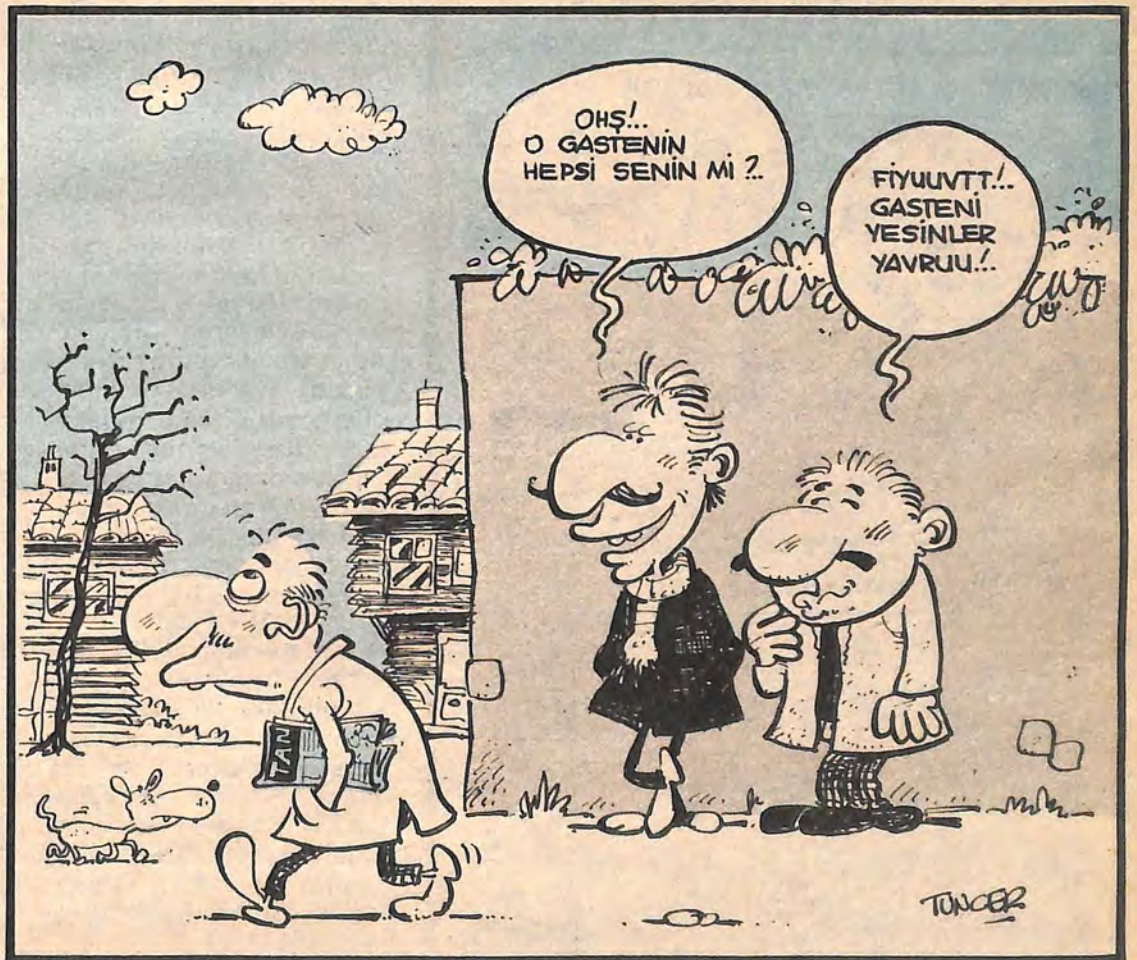

BU SEFER KIZ OLUCAK HANIM ..

BENCE ERKEK OLUCAK VAR MISIN BI BINLIĞİNE İDDASINA ?..

FARUK NAFİZ ÇAMLIBEL

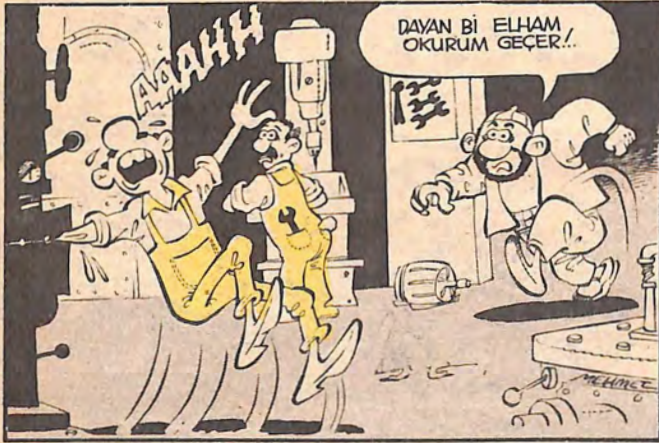
uyarak, sanıkların yedişer bin frankla ödüllendirilmelerine karar veriyorum- diyeceğime, -Yedişer yıl ağır hapis veriyorum- dedim. Bu yanlışlıktan ötürü, başta Ermeni teroristler olmak üzere, bu davaya önem veren herkesten ayrı ayrı özür dilerim.”

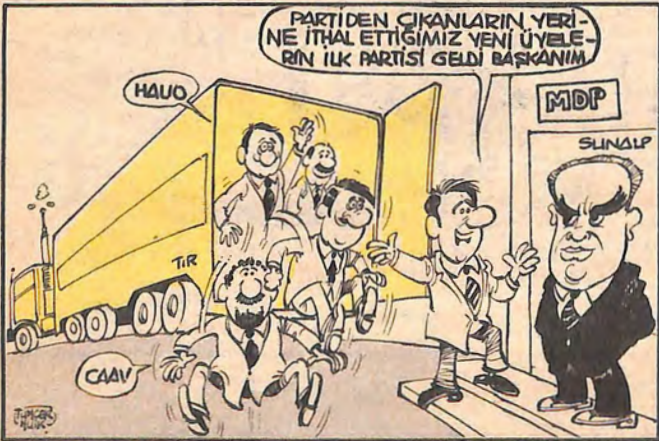

Haberlerden çizgiler

İşyerlerinde din görevlisi bulunacak

MDP'den ayrılanlar çoğaldı

Su sıkıntısı devam ediyor

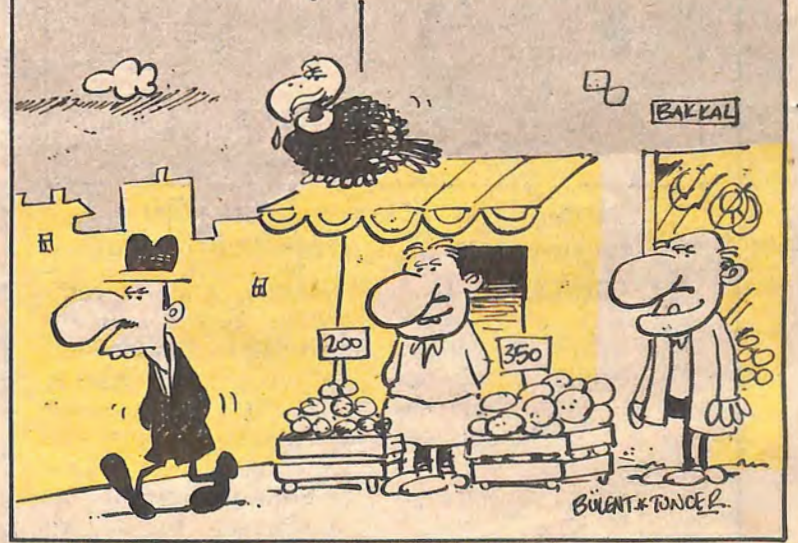
İthal malı havyarın gelmemesi, ücretlileri güç durumda bıraktı

HAYAT pahalılığının çekilmez hale geldiğini, ilgililerin vurdumduymazlığı yüzünden tarhana çorbasını yine siyah havyarsız yediğini söyleyen sekiz çocuk babası bir işçi, "Gazetelerden kupon, esnaftan fatura toplamak karın doyuruyor abim" demiştir. "Ortadireğin refahı için ellerinden geleni yapacaklarını söyleyenler nerede? Adını duyduğumuz Çikita muzun tadına bakmak bile nasip olmadı. Neska-fenin, Amerikan ve Japon arabalarının, yabancı markalı sigaraların sergilendiği bir ülkede, ithal malı siyah havyarın olmayışı, başışlanmaz bir ihmalciliklidir. 1984 yılı ücret zamlarının gecikmesiyle zaten sersefil ortada kaldık. Sekiz nüfuslu ev ararsın, ev vermezler. Borç ararsın, borç vermezler. Peki be zibidi, havyarı ne yapacaksın dersiniz eğer; ne halt yiyeceğimizi biz de şaşırdık birader! Ortadireğin kurtuluşu bunlara bağlanıyor da..."

Halkalı köle

Bay Ortadirek

Hikmet Feridun Es'ten

ÇOBAN SALATASI

Hamsi koydum tavaya...

HELE bonfile tarafından Holursa... Et, 1000 lira! Hamsi 100 lira! Kamçı gibi, çakı gibi halis şubat hamsisi... Tam yağlanmış ve ıskaralık zamanı... Diz ıskaraya, dök tabağa... Sonra üstüne birkaç damla ilmon... Bilindiğinin tam aksine, zeytinyağı-limonun üzerine... Bolca... 100 liraya 5 kişilik aile sofrasına bir kral yemeği! Döne kadar, eski mutfakların Demokrat Parti lideri kuru fasulye idi... Ondan "velinimet" diye söz ederdik. Bugün artık

velinimetimiz Birinci Hamsi Hazretleri'dir. Evimize tek giren, çoluğumuzu, çocuğumuzu besleyen et lokması. Velinimetimiz, sebebi devletimiz, efendimiz... Denizlerin en küçük balığı, dünyaların en büyük balığı! Kendi küçük, tadı büyük, masal balığı: Vefalı hamsi! Artık Çingene palamudunun yüzünü bile, KIBARIYE hanım gibi, ancak en pahalı ve kibar lokantalarda, gece kulüplerinde görüyoruz. Binlerce liraya. Çingene palamudu bile kibarlaşıp,

bizi bıraktı. Ama alçakgönüllü hamsi, hep yanımızda... Hep söylerim size... Tanrı Türkiye'ye petrol vermiş... Ama hamsi şeklinde... Hamsi, Türkiye'nin petrolü... Kıyılarımızı yalaya yalaya petrol akıyor önümüzden... Dünyanın en pahalı, en kıymetli balığı... Ve biz onu ne yiyebiliyoruz, ne satabiliyoruz... Ama bol bol mizahını yapıyoruz... Bugün yeryüzünde, hakkında bu kadar çok, bu kadar güzel fıkra düzülmüş başka bir hayvan yoktur. Nasreddin Hoca'nın eşiği dahil...